

Ocena funkcjonowania ustawy o usługach turystycznych i jej aktów wykonawczych

w szczególności przepisów dotyczących zabezpieczeń finansowych

organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

Lp.	Przepis prawa (lub ew. brak przepisu prawa)	Problem	Proponowana treść zmiany	Oczekiwany efekt zmiany
1	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Liczba zgłoszonych zmian	konieczności zredagowania nowej ustawy z uwagi na liczbę proponowanych zmian (<i>opinia rządowego centrum legislacji</i>),	Ścisłe dostosowanie do dyrektywy 90/314/EWG
2	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Pośrednik turystyczny to pojęcie zbędne	Usunięcie z treści ustawy określenia „pośrednik turystyczny”, które w praktyce jest równoznaczne z funkcją „organizatora turystyki”	Ścisłe dostosowanie do dyrektywy 90/314/EWG
3	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Brak odpowiedzialności agenta turystycznego za wykonywane usługi wobec klienta	Uwzględnienie w ustawie odpowiedzialności agenta turystycznego, analogicznie i równoznacznie z odpowiedzialnością organizatora turystyki.	Ścisłe dostosowanie do dyrektywy 90/314/EWG
4	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Brak możliwości podania szczegółów rozkładu lotów przy sprzedaży imprezy na kilka miesięcy przed wylotem	Wyłączenie szczegółowego rozkładu lotów ze składników, które powinny być włączone do umowy.	Ścisłe dostosowanie do dyrektywy 90/314/EWG
5	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Liczba podstawowych definicji w ustawie wynosi 15 podczas gdy w	Analogicznie do dyrektywy ograniczyć w tekście ustawy podstawowe	

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

		dyrektywie 90/314/EWG zdefiniowano 5 pojęć: 1. Impreza turystyczna 2. Organizator 3. Punkt sprzedaży detalicznej 4. Konsument 5. Umowa	definicje do 5 pojęć: 1. Impreza turystyczna 2. Organizator 3. Punkt sprzedaży detalicznej 4. Konsument 5. Umowa	Ścisłe dostosowanie do dyrektywy 90/314/EWG
6	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Depakietyzacja metodą na omijanie przepisów dyrektywy / ustawy - pominięto kluczowe dla ochrony klienta postanowienia z art. 2 dyrektywy dotyczące definicji „imprezy turystycznej” a mianowicie zdanie: <i>„ Oddzielne fakturowanie różnych składników tej samej imprezy nie zwalnia organizatora lub punktu sprzedaży detalicznej z obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy”</i>	Wprowadzić do treści ustawy: <i>„ Oddzielne fakturowanie różnych składników tej samej imprezy nie zwalnia organizatora lub punktu sprzedaży detalicznej z obowiązków wynikających z ustawy o usługach turystycznych”</i>	Objęcie obowiązkami wynikającymi z ustawy podmioty organizujące imprezy turystyczne, w których poszczególne usługi są oddzielnie fakturowane
7	Likwidacja szkód po ogłoszeniu niewypłacalności	Brak procedur prowadzi do niegospodarnego wykorzystanie środków z gwarancji	opracowanie procedury kryzysowej dla likwidacji szkód po niewypłacalności organizatora z udziałem sztabu kryzysowego organizatorów w celu optymalnego	Oszczędności przy likwidacji szkód po ogłoszeniu niewypłacalności

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

			wykorzystania środków z gwarancji,	
8	Rozporządzenie MSiT z dnia 21 kwietnia 2011 r. w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej	Oczekiwanie na częściowe zwroty zaliczek trwa ponad 1 rok	skrócenie okresu likwidacji szkody przez urzędy marszałkowskie poprzez ograniczenie okresu na zgłaszanie roszczeń przez klientów do 30 dni – maksymalnie do 60 dni od ogłoszenia niewypłacalności	Sprawna likwidacja szkód
9	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Brak możliwości pokrycia kosztów zakwaterowania po ogłoszeniu niewypłacalności	dopuszczenie w art. 5 ustawy o usługach turystycznych możliwości pokrycia również kosztów zakwaterowania klientów w oczekiwaniu na powrót z imprezy do miejsca wyjazdu, w celu optymalnego wykorzystania środków z gwarancji przez urzędy marszałkowskie,	Oszczędności przy likwidacji szkód po ogłoszeniu niewypłacalności
10	Rozporządzenie MF z 16 grudnia 2010 r. w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej	Zbyt niski poziom gwarancji minimalnych	Podniesienie wysokości gwarancji minimalnych dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność oraz określanie wysokości sumy gwarancji na podstawie planowanych obrotów ze sprzedaży,	Zapewnienie wystarczających środków na likwidację szkód po ogłoszeniu niewypłacalności
11	Rozporządzenie MF z 16 grudnia 2010 r. w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej	Brak danych n/t kondycji finansowej organizatorów	Wprowadzenie obowiązku składania przez organizatorów rocznych sprawozdań finansowych do KRS oraz	Zwiększenie bezpieczeństwa klientów

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

	lub ubezpieczeniowej		jako załącznika do umowy gwarancji finansowej. W przypadku mniejszych podmiotów rocznego rozliczenia podatku dochodowego,	
12	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Zniesienie podstawowych wymagań wobec organizatorów	Przywrócenie wcześniej obowiązujących wymogów wobec organizatorów w zakresie wykształcenia, doświadczenia i niekaralności,	Zwiększenie bezpieczeństwa klientów
13	Rozporządzenie MF z 16 grudnia 2010 r. w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej	Niewystarczające gwarancje w stosunku do skali sprzedaży organizatorów	Uzupełnianie gwarancji po przekroczeniu obrotów ostatniego roku w okresie obowiązywania gwarancji	Zapewnienie wystarczających środków na likwidację szkód po ogłoszeniu niewypłacalności
14	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Brak sankcji wobec podmiotów naruszających obowiązujące przepisy	Uzupełnienie art. 10a. rażące naruszenia warunków wykonywania działalności o: - zaniżanie obrotów do wyliczenia wysokości gwarancji, - pobieranie wyższych zaliczek niż określone w umowach, - wyrejestrowywanie i ponowne rejestrowanie podmiotu w celu uniknięcia wyższej, należnej gwarancji, - uchylanie się od obowiązku składania sprawozdań finansowych,	Usunięcie z rejestru nieuczciwych przedsiębiorców

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

15	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Brak właściwej ochrony klienta, organizatora i agenta turystycznego	Wprowadzenie obowiązku posiadania polisy ubezpieczenia OC dla organizatorów i agentów turystycznych z tytułu prowadzonej działalności,	Zwiększenie bezpieczeństwa
16	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych	Brak danych o poszkodowanych klientach po ogłoszeniu niewypłacalności	Wprowadzenie obowiązku dokonywania rezerwacji imprez turystycznych przy pomocy elektronicznych systemów rezerwacyjnych pozwalających na ustalenie w każdej chwili danych osób przebywających na imprezach oraz oczekujących na wyjazd.	Ułatwienie procesu likwidacji szkód po ogłoszeniu niewypłacalności przez organizatora
17	Turystyczny Fundusz Gwarancyjny	Brak poczucia bezpieczeństwa przez klientów korzystających z usług biur podróży	Powołanie <u>samorządowego</u> funduszu gwarancyjnego przez stowarzyszenie lub grupę stowarzyszeń branżowych,	Zapewnienie pełnego poczucia bezpieczeństwa dla klientów biur podróży
18	Turystyczny Fundusz Gwarancyjny	Logika funkcjonowania funduszu	Środki funduszu powinny pochodzić z obowiązkowych składek klientów i być pobierane od każdego uczestnika w zróżnicowanej wysokości zależnej od ceny i/lub rodzaju imprezy,	Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa ze strony klienta

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

			Każdy klient biura podróży, uczestnik imprezy turystycznej powinien otrzymać potwierdzenie i/lub certyfikat opłacenia składki funduszu gwarancyjnego,	
19	Turystyczny Fundusz Gwarancyjny	Wysokość składek	<p>Wysokość składki powinna być ograniczona do niezbędnego minimum aby nie odstraszać klientów od korzystania z usług biur podróży a jednocześnie stanowić dostrzegalny dla klienta koszt nabycia „100% bezpieczeństwa” na wypadek niewypłacalności.</p> <p>Dla potrzeb polskiego funduszu gwarancyjnego powinny wystarczyć składki w wysokości 5,10 i 15 zł/osoba.</p>	Akceptacja wysokości składek przez klientów
20	Turystyczny Fundusz Gwarancyjny	Termin osiągnięcia bezpiecznej kwoty zebranych składek	Kwota bezpiecznego pułapu środków zgromadzonych w funduszu, które mają stanowić dodatkowe zabezpieczenie pełnego pokrycia kosztów określonych w art. 5 ustawy o usługach turystycznych, powinna zostać osiągnięta w okresie trzech lat po uruchomieniu funduszu	Rozsądny okres osiągnięcia pełnego bezpieczeństwa dla klientów
21	Turystyczny Fundusz Gwarancyjny	Brak systemu ochrony organizatorów w przypadkach siły wyższej	Przy założeniu, że funduszu byłby samorządowy, można rozważyć rozszerzenie zakresu kosztów jakie mogą być z niego finansowane o	Zwiększenie bezpieczeństwa systemu organizacji i sprzedaży imprez turystycznych

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

			przypadki wystąpienia siły wyższej np. pyły wulkaniczne, akty terroru, bankructwo linii lotniczej, bankructwo hotelarza, co zwiększyłyby bezpieczeństwo zarówno klientów jak i organizatorów	
22	Turystyczny Fundusz Gwarancyjny			
	<p>Uwagi do przepisów ogólnych projektu wstępnego Ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym.</p> <p>Zakładając, że zgłoszone wcześniej postulaty (w/w) dostosowania pojęć podstawowych w ustawie o usługach turystycznych do pojęć podstawowych z dyrektywy 90/314/EWG, zostaną uwzględnione w kolejnej nowelizacji, zajdzie wówczas konieczność ponownego zredagowania art. 2 projektu wstępnego m.in. przez usunięcie pośrednika, przedsiębiorcy, klienta itd.</p> <p>Jeśli wzorem większości państw członkowskich UE i zgodnie z art. 7 dyrektywy 90/314/EWG, obowiązek posiadania zabezpieczenia nabywców imprez turystycznych będzie spoczywał na organizatorach i detalistach (agentach), niezbędne będą zarówno zmiany ustawy o usługach turystycznych jak i koncepcji funduszu gwarancyjnego.</p> <p>Uwagi do rozdziału 2. projektu wstępnego Ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym.</p> <p>Mienie Funduszu będzie faktycznie pochodziło z wpłat klientów, dlatego wskazywanie źródła pieniędzy, wpłacanych jakoby „ze składek przedsiębiorców” jest zbędnym manipulowaniem rzeczywistością. Turystyczny Fundusz Gwarancyjny ma być dla konsumentów dodatkowym zabezpieczeniem i swego rodzaju ubezpieczeniem od następstw niewypłacalności organizatora. Zrozumiałym jest więc konieczność opłaty składki przez konsumenta za nabytą w ten sposób ochronę.</p> <p>MSiT bierze na siebie odpowiedzialność i ciężar obowiązków wynikających z reprezentacji Funduszu na zewnątrz, pozostawiając pełną swobodę dysponowania środkami zgromadzonymi w Funduszu w rękach marszałków województw. Oznacza to, że będzie 16-tu dysponentów środków Funduszu z prawem do zlecenia wypłat bezpośrednio na rachunki klientów i dowolnych podmiotów zaangażowanych w organizację powrotu klienta z imprezy turystycznej. Nie ma w tej sytuacji łatwej i skutecznej metody merytorycznego potwierdzenia zasadności ponoszonych wydatków.</p> <p>W art.5 ust.1 i ust. 2 - <u>faktura</u> powinna stanowić podstawę przekazania środków a nie „wniosek właściwego marszałka”. Umożliwi to zapewnienie podstawowego bezpieczeństwa środków Funduszu i ograniczy niegospodarność. Co do zasady środki z Funduszu powinny być kierowane wyłącznie</p>			

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

do właściwego marszałka aby umożliwić łączne rozliczenie wykorzystania środków z zabezpieczeń podstawowych i Funduszu.

Art. 5 ust. 5 i ust. 6 wymagają zdecydowanie bardziej precyzyjnych sformułowań na temat roli banku w systemie pobierania składek, zakresu zadań realizowanych przez bank i trybu kontroli, wysokości oprocentowania w porównaniu np. do wynagrodzenia banku z tytułu realizowanych zadań jak również zakresu odpowiedzialności i kar umownych.

Zgłaszanie i zaspokajanie roszczeń.

Art. 6 i 7 projektu wstępnego stanowią najłagodniejszą stronę koncepcji Funduszu.

Marszałkowie odsuwają od siebie podstawowe obowiązki związane z likwidacją szkód po niewypłacalnościach, zmuszając klientów do kierowania roszczeń o wypłatę środków z Funduszu, nie bezpośrednio jak obecnie do właściwego marszałka tylko za pośrednictwem gwaranta podstawowego zabezpieczenia. Nie określono terminu zgłaszania roszczeń o wypłatę środków z Funduszu.

Nie ma żadnego logicznego związku gwaranta podstawowych zabezpieczeń z rolą jaką ma spełniać Fundusz, szczególnie biorąc pod uwagę uprawnienia marszałków.

Jedynym beneficjentem i dysponentem podstawowych zabezpieczeń i środków Funduszu pozostaje marszałek. To na nim spoczywa obowiązek pełnego rozliczenia środków z podstawowego zabezpieczenia, stwierdzenia że nie były wystarczające na pokrycie całości roszczeń klientów, zanim będzie mógł zadysponować użycie środków z Funduszu.

Ta zasada sprawia, że fikcją jest tryb procedury z art. 6 ust. 2. według której marszałek, „*po otrzymaniu zgłoszeń roszczeń klientów i przeprowadzeniu postępowania w zakresie ustalenia zasadności i wysokości dochodzonych roszczeń oraz spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 4 ust. 1-4, i niezwłocznie przesyła wniosek o wypłatę środków z Funduszu*”

Podobnie jak art. 7. Ust. 1 „*W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 środki Funduszu przeznaczane są niezwłocznie na pokrycie kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej, a w przypadkach, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3, wypłata środków następuje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania wniosku od właściwego marszałka województwa.*”

Określenia mające formę zobowiązania o działaniu marszałka „*niezwłocznie*” i/lub „*w terminie 30 dni*” są niemożliwe do spełnienia w świetle obowiązującej procedury z art. 3

Rozporządzenia MSiT z dnia 21 kwietnia 2011 r. w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, który obecnie dopuszcza zgłaszanie roszczeń do 1 roku po upływie okresu obowiązywania Gwarancji, a w sytuacjach spornych i postępowaniach sądowych, w terminie 60 dni po uprawomocnieniu się orzeczenia sądowego.

Oznacza to, że dostęp marszałków do środków Funduszu będzie możliwy dopiero po upływie w/w terminów.

Trudno uzasadnić założenie określone w art. 7. Ust 2., że „środki zgromadzone w Funduszu nie pokrywają przewidywanych wypłat dla klientów” skoro Fundusz miał przynieść rozwiązanie stanowiące gwarancją pełnego pokrycia roszczeń klientów w przypadku niewypłacalności organizatora. To może być interpretowane jako nie spełnienie dyrektywy 90/314/EWG w zakresie wynikającym z art. 7.

Art. 8 Składki na rzecz Funduszu

W ust. 1 - faktycznie to klient a nie organizator płaci składkę od każdej osoby, będącej uczestnikiem imprezy turystycznej. Doprecyzowania wymaga obowiązek płacenia składki od klientów pośredników turystycznych za zakupione usługi turystyczne. Nie wiadomo czy pojedyncze usługi, czy kilka usług w pakiecie, czy jest to impreza turystyczna czy może dynamiczny pakiet?

Jeśli jednak, zgodnie z wcześniejszym wnioskiem o likwidację pojęcia pośrednika turystycznego, pośrednik by zniknął, to aż się prosi o dodanie w tym miejscu zasady określonej w dyrektywie „Oddzielne fakturowanie różnych składników tej samej imprezy nie zwalnia organizatora lub punktu sprzedaży detalicznej z obowiązków” opłacenia składki na Fundusz.

Dalszy wątek w ust. 1 o solidarnej odpowiedzialności przedsiębiorców zawierających kilka umów z jednym klientem jest tak abstrakcyjny, że powinien zostać wykreślony.

Deklaracje zebranych składek, według wzoru określonego przez MSiT, mają być co kwartał składane do właściwego marszałka. W wykazie danych zawartych we wzorze zbiorczej deklaracji kwartalnej pominięto najważniejszą informacją o kwocie zebranych składek. Z ust.5 wynika, że wzór zbiorczej deklaracji kwartalnej opracowany przez MSiT może być sformułowany w języku obcym, co jest mało prawdopodobne. Usunąć ust. 5.

W ust. 7. nałożono na bank trudne zadanie składania w terminie do 5 dnia każdego miesiąca zbiorczego zestawienia wpłat składek, niezależnie od faktu, że składki wpłacane są kwartalnie. Adresatem tych zbiorczych miesięcznych zestawień jest właściwy marszałek województwa. Nasuwa się pytanie czy zadaniem banku będzie alokowanie wpłacanych składek według siedziby organizatorów i granic administracyjnych województw? Oznaczałoby to dla banku przygotowanie 16 miesięcznych zestawień zbiorczych wpłat składek, osobno dla każdego województwa dla wszystkich marszałków województw.

Nasuwa się kolejne pytanie czy właściwy marszałek po wyczerpaniu środków z podstawowych zabezpieczeń, będzie dysponował środkami Funduszu zgromadzonymi ze składek zebranych w swoim województwie czy ze wszystkich, krajowych środków Funduszu – lub inaczej, czy Fundusz będzie wojewódzki czy ogólnopolski?

W ust. 8. MSiT zakłada, że określi w drodze rozporządzenia „zakres danych zwartych w zbiorczym zestawieniu, o którym mowa w ust. 7

Ministerstwo Sportu i Turystyki

Departament Turystyki

uwzględniając w szczególności możliwość sprawdzenia realizacji zobowiązań dotyczących płacenia składek”

Nie jest możliwym sprawdzenie realizacji zobowiązań płacenia składek tylko na podstawie zrealizowanych wpłat i ich zbiorczych zestawień. Z tego źródła otrzymamy tylko informację o sumie wpłaconych środków, która może być co najwyżej mniejsza lub równa kwocie należnych składek.

W ust. 11 brak dokładnego określenia okresu poprzedzających 12 miesięcy – czy jest to okres do 30 września każdego roku?

Ust. 11 p-kt 1) czy zbiorcze zestawienie wpłat według województw?

W ust. 11 p-kt 4) jest założenie niewypłacalności Funduszu

Ust.12 daje MSiT prawo określania do 10 grudnia w drodze rozporządzenia dowolnych składek w zróżnicowanej wysokości, w tym na pokrycie niezrealizowanych zobowiązań Funduszu z minionych okresów i na poczet przyszłych wypłat zgodnie z prognozowaną skalą niewypłacalności organizatorów w kolejnym roku. Ta nieograniczona swoboda ustalania wysokości składek budzi podejrzenie niekonstytucyjności proponowanych przepisów – o czym w dalszej części.

Art. 10 Rada Funduszu

12-to osobowy skład Rady Funduszu, zobowiązano do wydania opinii przed wydaniem rozporządzenia ministra, w ciągu 14 dni od dnia otrzymania projektu rozporządzenia.

Ten niewykonalny wymóg wobec Rady oznacza fikcję konsultacji społecznych.

Art.. 11 Dochody i Wydatki Funduszu

Nieodparcie nasuwa się pytanie czy dochody z odsetek bankowych i lokat środków będą wystarczające do pokrycia wynagrodzenia dla banku? Czy z faktu reprezentacji Funduszu przez MSiT we wszystkich sprawach związanych z dochodzeniem należności, we wszystkich sprawach spornych z konsumentami i ponoszonymi w związku z tym opłatami sądowymi i skarbowymi, kosztami zastępstwa procesowego i obsługi prawnej MSiT, Fundusz będzie w stanie podjąć takim obciążeniami finansowym.

Lowcostowa organizacja samorządowa wydaje się być oszczędniejszym modelem organizacyjnym Funduszu

Art. 12 Deficyt i nadwyżka

Pojęcie deficyt nie prawa występować w nowym projekcie Ustawy o Funduszu Gwarancyjnym, jako że zgodnie z dyrektywą kraje członkowskie mają zapewnić pełne bezpieczeństwo konsumentom imprez turystycznych.

Dodatkowe i zupełnie zbędne niebezpieczeństwo stwarza możliwość zaciągania pożyczek z banku. Należy tę możliwość zadłużania Funduszu

całkowicie wykluczyć.

Art. 13 Zmiana w ustawie o usługach turystycznych

Nie tylko art. 5 ustawy ale cała ustawa wymaga nowelizacji lub nowej wersji ale jeśli poprawiamy obecnie obowiązujący tekst to logicznie będzie wprowadzić zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 2) dodaje się podpunkt d)

„d) terminowe odprowadzanie składki do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, utworzonego na podstawie odrębnych przepisów.”

b) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. W wypadku przedsiębiorcy zagranicznego posiadającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej za spełnienie warunków prowadzenia działalności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się posiadanie zabezpieczenia finansowego w formie, która jest uznawana w państwie, w którym przedsiębiorca posiada siedzibę.

„1b. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1a powinno być równoważne, lub zasadniczo porównywalne co do celu, zakresu ochrony ubezpieczeniowej oraz sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji, w odniesieniu do zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2.”;

c) po ust 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W przypadku gdy zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1a nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1b przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1a, przedstawia dodatkowe zabezpieczenie finansowe, wyrównujące posiadane zabezpieczenie finansowe co do celu, zakresu ochrony ubezpieczeniowej oraz sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji do zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2.”,

Zmiany proponowane w treści art. 12 ust. 1 przez dodanie pkt 11, oraz w art. 13 ust. 1 – dublują się, dlatego wystarczy po pkt 2 dodanie pkt 3 w brzmieniu:

„3) informacje dotyczące zasad oraz trybu wypłaty świadczeń na wypadek niewypłacalności organizatora”.